

عنوان مقاله:

بررسی اعتماد اجتماعی در دیوان سیف فرغانی از منظر جامعه‌شناختی

محل انتشار:

فصلنامه فنون ادبی، دوره 12، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مسعود فروزنده - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

زهرا فدایی دهچشمه - دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

ستار صادقی دهچشمه - استادیار گروه جامعه‌شناسی دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

خلاصه مقاله:

اعتماد اجتماعی یکی از مهم‌ترین شاخصه‌های سرمایه اجتماعی است که در ادبیات اعتماد، انواع و سطوح گوناگونی برای آن تعریف شده است. هر یک از نظریه‌پردازان جامعه‌شناسی انواع و تعاریف متعددی برای اعتماد بیان کرده‌اند. مقاله حاضر به موضوع اعتماد اجتماعی در اشعار سیف فرغانی با تکیه بر نظریه‌های سه نظریه‌پرداز جامعه‌شناس - آنتونی گیدنز، رابرت پاتنام و فرانسیس فوکومایا - اختصاص دارد. فرغانی در جایگاه شاعری سیاسی و اجتماعی با لحنی تند مشکلات حاکم بر جامعه را نقد می‌کند و منتقدانه به نکوهش حاکمان و صاحبان مناصب دولتی می‌پردازد. به دلیل اینکه بیشترین گلایه سیف از حکومت و نمایندگان آن است، اعتماد نهادی و عملکرد دولت بیش از سایر مصادیق در نظر انتقادی وی جلوه یافته است. دگرگونی پایه‌های حیات اجتماعی، عملکرد ضعیف دولت و شرایط بد اجتماعی دلیل از کار افتادن نبض حیات اعتماد در دیوان سیف است. پژوهش حاضر به شیوه توصیفی تحلیلی انجام شده است. در این تحقیق سعی بر آن است با تعمق در دیوان سیف انواع اعتماد اجتماعی از منظر جامعه‌شناختی شرح داده شود. اعتماد اجتماعی به‌طور کلی به دو دسته درون‌گروه و برون‌گروه دسته‌بندی می‌شود. اعتماد درون‌گروهی شامل اعتماد به نزدیکان و خویشاوندان، اعتماد شخصی و اعتماد بین‌فردی و اعتماد برون‌گروهی شامل اعتماد نهادی، اعتماد بنیادی و ارزش‌های اخلاقی است؛ در عین حال اعتماد مبتنی بر عملکرد دولت، امنیت و دین که به عنوان متغیرهای وابسته به اعتماد اجتماعی است، از دیدگاه این سه نظریه‌پرداز بررسی می‌شوند.

کلمات کلیدی:

سیف فرغانی، اعتماد اجتماعی، عملکرد دولت، نظریات جامعه‌شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1165966>

